

עיטור העוז

פתיחה

חניכים יקרים לקראת יום העצמאות ויום הזיכרון, נתגייס לפרוייקט סניפי מיוחד.

יש כאן מישהו שיש לו אח חייל? או אחות? חיילי צה"ל עומדים על משמר ארצינו יום יום, הם שומרים עלינו בימים ובלילות בכל גבולות הארץ וגם בתוכה.

מי יודע מה ראשי התיבות של צה"ל- צבא ההגנה לישראל.

כדי להכיר להם טובה ולהודות להם נכין להם שלט, וחבילות לחלק להם!

הכנת שלט

דאגו לסדר לפני הפעולה ציוד לשלט ענק (נייר רצף/אלבד, צבעי גואש/טושים/פנדה)

וכתבו ביחד עם החניכים "תנועת עוז מצדיעה לצה"ל". את השלט יש לתלות במקום מרכזי בעיר או מחוץ לסניף.

חבילות לחיילים

בקשו מהחניכים לפני הפעולה להביא מהבית ממתקים וכו, וארזו ביחד איתם חבילות לחיילים.

כל חניך יכתוב מכתב לחייל שעבורו החבילה עם

איחולים לבבאים (:

סיפור

נסיים בסיפור מוכר וחשוב

(מומלץ להמחזיז את הסיפור)

בתקופה של מבצע "צוק איתן" חיפשו נועם וחבריו לשבט דרך לשמח את החיילים שנמצאים במלחמה. המדריכה המקסימה שלהם שובל הציעה שיאספו ממתקים ויעבירו אותם לחיילים - שיהיה להם מתוק על הלב. נועם שהתלהב מאוד מהרעיון הסתובב בכל השכונה, עבר בית בית וביקש ממתקים לחיילים. אחרי שעבר את כל השכונה, אסף את חבריו ויחד התחילו לארוז את הממתקים ולהוסיף ציורים משמחים.

רועי, אחד מחבריו של נועם הציע להוסיף לממתק פתק "לא לשכוח לברך לפני האכילה". החברים לא הבינו למה, ורועי הסביר שהברכה תשמור עליהם. החברים שמחו וכך עשו.

שובל ואביב, המדריכים שלהם, נסעו לחלק את הממתקים מספר פעמים בכל אזור הלחימה. באחת הפעמים ניגש אליהם מפקד החיילים וביקש בהתרגשות שיבואו איתו. שובל ואביב לא הבינו מה כ"כ משמח אותו, אבל הלכו אחריו עד שהגיעו לחייל מאושר.

החייל ניגש אליהם והודה מקרב לב. אביב, שלא הבין מה קרה - שאל את החייל אם הכל בסדר.

החייל ענה לו שבזכותו הוא חי. שובל, שלא הבינה מה הקשר לאביב - ביקשה שיספר מההתחלה.

החייל סיפר שביום ראשון האחרון, הם היו אצלם וחילקו את הממתקים. הוא שמח נורא וראה את הפתק שצורף לסוכריה, מכיוון שלא ידע מה הברכה על הסוכריה - זחל לכיוון חברו הדתי ושאל מה מברכים. באותו רגע, נפל טיל בדיוק במקום שבו החייל עמד לפני רגע.

בזכות הברכה שחיפש, שגרמה לו לא להשאר במקומו אלא לזוז לכיוון חברו - הוא ניצל מפגיעת הטיל.

